

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

II. Die Ivnii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Charitas.

dium, sui victoria, dexteritas obediendi, & gubernandi. P. stem, & mortem hausit inter obsequia gloriae charitatis.

BLASIVS SCHELLING COADIUT.

Germanus
Ebersperger,
1. Iunij 1632.
æt. 78. Soc. 13

INtegrissimi ad vigilandum, orandum, laborandum exempli vir, cum,

II. DIE IVNII.

P. LVDOVICVS CORBINELLVS.

Italus Romanus.
1. Iunij 1591.

Vocatio.

ADERAT anno 1559. in Gallia lato primùm, sed postea tetro spectaculo Ludouicus, quando Henricus II. Galliae Rex Elisabethâ filiâ Philippo Hispaniarum Regi, alterâ Claudiâ Lotharingiae Duci Carolo, Margaritâ sorore Emanuelli Sabaudiae Duci collocatâ, ipse in cerramine hastâ colludens; in oculo hastae fragmine ira est vulneratus, vt vndecimo post eas nuptias, & certamen, die mortem oppeterit. Et sic exitium tandem pro exitu habere humana gaudia sapienter meditatus se Societati addixit; quam, & virtutibus, & collatis in Collegium Romanum beneficijs, impense ornauit. Decumbebat in Romano Collegio eodem tempore. quo Beatus Aloysius; & hac nocte Aloysio absentis licet alio in conclau apparuit, vt narro in pretiosis occupationibus morientium, vbi sic: Beato Aloysio, tertio visus est, vehementi dolore velut æstuans, & dicens. Tempus est, mi frater, iam me Deo enixe commendandi, cumque adorandi; vt hanc acerbiter grauis, & periculosi doloris, quo discrucior, patienti, forti-

irrupente milite Suecico, hæreticis S. Sebastiani reliquias, ac thesaurum prodere iuberetur, fronte fure contorto constrictâ arbori alligatus; IESVS MARIA, aiebat, thesaurum non scio. Quare funis & caput illi gladio filium est, cerebrumque dispersum; cadauer fimo contactum.

Reliquia.

que animo ferre possim, quando, nisi singulari Dei ope confirmem, eum, pro ut par est, me ferre posse diffidam. Paulò post iterum se illi ostendit, vehementius etiam, quàm prius obtestans, vt ardentibus precibus, subsidio veniret. Denique tertium Aloysium sic compellat. Iam, iam mi frater huius miseræ vitæ calcem propè contingo. Ora Deum, vt hanc migrationem feliciter euenire, proque sua benignitate, me immortalis gloria beare velit. Ibi me, pro te vicissim precari, non fugiet. Et illa ipsa nocte mortuus est Pater Corbinellus: de quo B. Aloysius P. Bellarmino dixit: absque mora Purgatorium transiisse.

Mort.

P. ANTONIVS SARDVS.

FORIS ante initam Societatem fuit magni per Siciliam nominis Medicus. Verùm auditâ manifestâ voce ex alto lapsâ, quæ dicere videbatur: *Veni post me: faciam, te fieri medicum animarum.*

Siculus Medicus.
sanctus. 1. Iunij
1592.

Vocatio.

Vide 8. Aprilis hic.

MICHAEL

MICHAEL HERRERA
COADIUT.

Christianæ humilitatis exemplo memorandus.

P. ANDREAS
DE CAZORLA.Hispanus.
Romæ 2.
Junij 193.
ætat. 81.
Soc. 24.

Humilitas.

Hic utramque fortunam expertus, cum auctoritate valeret, se tamen ad humilitatem Coadiutorum in Societate demisit. De illo Collegium Romanum ita scribit: Is iam grandis natu Societati se adiunxerat tædio rerum humanarum. Nam ut erat genere, consilio, auctoritate excellens, carus fuerat Carolo Quinto Augusto, Cuius missu primum in Anglia apud Reginam, deinde Constantinopoli apud Solimanum Turcarum Imperatorem legationem obierat. Sed bello inter Carolum, & Turcam exorto, diu in vinculis habitus, ut primum euasit, mortalem cum æterno Domino commutare decreuit. Erat iam propè sexagenarius, sed corporis, ac virium robore præditus. Adseitus in Societatem, et si consilio, ac rerum humanarum vsu longè præstabat, tamen quò magis excellebat, hoc se gerebat submissius, & ad seruilis officia libentius descendebat. Illud autem maximè memorabile, quod cum Patre Franciscus Borgia Præpositus Generalis ei sacerdotium deferret, atque, ut acciperet vehementer instaret, Herrera, constantissimè recusauit, se tanto munere indignum prædicans, sibi que longè oprabilius esse humilem, abiectamque vitam degere. Quod quatuor, & viginti annos, quibus in Societate vixit, perpetuò fecit vir externis æquè, ac nostris propter amabiles mores, egregiamque in omnes charitatem vnicè carus, & scilicet insigni

Hispanus.
Hispani. 2.
Junij 1649.
ætat. 82.
Soc. 65.

Hic etiam inter Hispalenses heroes occubuit magna victima charitatis vbi de illo in annum 1649. ita scriptum: Hunc inter prima sua decora laudat Bætica, virum potentem auctoritate operis, ac sermonis, & virtutis ordinariam supergressæ, siue tertij anni Patres erudiret ad summa sanctimonie compendia, siue sacras expeditiones adiret, siue per Vrbes Christianæ fidei rudimenta doceret, paruulosque duceret, ac velut scintilla in arundinetis, etiam in deuera iam ætate, discurreret; siue ad Nostros Rector, aut externos pro Concione diceret, siue pro sacro Tribunali assiduus, & magno pollens consilio, ac animorum tractandorum peritiâ, sederet; siue familiari colloquio uteretur; vbi que magni nominis, & ad voluntates Deo deuinciendas persanctè dexter, hisce laboribus, die noctuque imminebat. In ipsis quoque diuersorij, diuitem in choros familiam vnà cum Patrefamilias, ut è ritu Rosarij Deiparæ salutem angelicis verbis repeteret persuasorij artibus adducebat; partem in omnem felices impetus capiebat, vbi que id, quod vnum præ alijs necessarium est omni, eloquentiæ suæ vi, & arte inculcans, ut detestabilem noxam mortalis diritatem pernasse omnes discerent, ac odisse.

Concilio.

P. Alphonfus de Miranda. Vide 3. Iulij.